

Publicerad 2008-07-20 10:32 av Junibarn

Man kan inte skriva sagor om Iris

men jag har försökt att klä hennes nakenhet med ord

En första flyktig kyss, begravd i hans mun

Det var inte kläderna.

Cityshortsen av jeans var urtvättade och linnet hittat i "TAG 3 BETALA FÖR 2"- korgen på Gina Tricot var använt många gånger förut. Inte heller frisyren var annorlunda. Enkla spännen höll luggen skild från resten av det rödblonda hårsvallet som slutade lite ovanför midjan.

Kolstreck inramade intensivt blåa ögon kvällen till ära, men annars var det inget klet som ändrade hennes raka anletsdrag. Varken glittrig foundation eller brunpuder som fick henne att skina.

Nej, det var inget av det som gjorde Iris annorlunda den fredagskvällen som än i dag sitter hårt präntad på min näthinna, som en svartvit film som spelas upp om och om igen varje gång jag sluter ögonen.

Det var spåret av ett möte som satt på hennes ärrade läppar, ett möte jag följt henne till, stått några meter ifrån och ändå känt hela verkligheten tränga sig på och bildat en mur, hård och kall, genomskinlig men omöjlig att tränga sig igenom.

Det var kärleken som hade lämnat sitt glittrande spår över henne,

och i mungipan syntes inte längre hennes första kyss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junibarn med Poeter.se id #18963 innehar upphovsrätten